

Łódź, dnia 14 stycznia 2016 roku

Pan
Dariusz Olejnik
Przewodniczący
Zarządu Powiatu Sieradzkiego

WK – 602/5/2016

Działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 ze) informuję Pana Przewodniczącego, że Regionalna Izba Obrachunkowa w Łodzi przeprowadziła kompleksową kontrolę gospodarki finansowej i zamówień publicznych w Powiecie Sieradzkim¹. Kontrolą objęto wybrane zagadnienia z lat 2014 – 2015 (I półrocze) i niektóre z lat wcześniejszych, dotyczące przede wszystkim: kontroli wewnętrznej; prowadzenia rachunkowości; sporządzania sprawozdań finansowych; wieloletniej prognozy finansowej; realizacji dochodów z majątku, stanowiącego własność Powiatu i własność Skarbu Państwa; dochodów z tytułu zajęcia pasa drogowego; udzielania dotacji dla szkół niepublicznych o charakterze szkół publicznych; udzielania dotacji na rzecz jednostek spoza sektora finansów publicznych; wydatków osobowych i inwestycyjnych; udzielania zamówień publicznych; udzielania pomocy finansowej na zadania realizowane przez inne jednostki samorządu terytorialnego; ewidencji majątku i inwentaryzacji oraz prawidłowości wypłat dodatków uzupełniających dla nauczycieli. Stwierdzone w wyniku czynności kontrolnych nieprawidłowości i uchybienia wynikały z nieprzestrzegania obowiązujących przepisów, ich wadliwej interpretacji oraz niewystarczającego działania procedur kontroli wewnętrznej. Wykazane uchybienia i nieprawidłowości dotyczyły, w szczególności:

I.

¹ Czynności kontrolne przeprowadzone zostały w okresie 28 lipca 2015 roku - 21 października 2015 roku. W dniu 20 listopada 2015 roku przedstawiono protokół kontroli jednostce kontrolowanej, która w terminie 3 dni nie podpisała protokołu kontroli (art. 9 ust.1a ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych).

W zakresie ewidencji księgowej, sprawozdawczości i rozrachunków

1. W wyniku czynności kontrolnych ustalono, że Starostwo Powiatowe dysponowało informacją z Banku PEKAO S.A., że w kwocie odsetek płatnych do dnia 28 stycznia 2015 roku mieszczą się odsetki dotyczące grudnia 2014 roku w wysokości 3.292,70 zł. Wymienione odsetki zaksięgowano: naliczenie (przypis) odsetek na koniec roku konto 201 - Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami, strona Ma, konto 751 - Koszty finansowe, strona Wn; zapłatę odsetek zaksięgowano: konto 201, strona Wn i konto 130 - Rachunek wydatków jednostki, strona Ma.

W związku z powyższym wskazać należy, że konto 201 - Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami, nie jest właściwym kontem do ewidencji zobowiązań z tytułu odsetek od kredytów i pożyczek, gdyż zgodnie z opisem do ww. konta, zawartym przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 289) – konto 201 służy do ewidencji rozrachunków i roszczeń krajowych i zagranicznych z tytułu dostaw, robót i usług, w tym również zaliczek na poczet dostaw, robót i usług oraz kaucji gwarancyjnych, a także należności z tytułu przychodów finansowych. Na koncie 201 nie ujmuje się należności jednostek zaliczanych do dochodów budżetowych, które są ujmowane na koncie 221. Zgodnie ze wskazanym rozporządzeniem - do ewidencji zobowiązań z tytułu odsetek od kredytów i pożyczek powinno być wykorzystywane konto 240 -Pozostałe rozrachunki.

Ponadto, odsetki od ww. kredytu nie zostały zaewidencjonowane na kontach organu. Ewidencja odsetek za grudzień, płatnych w miesiącu styczniu, a więc obciążających wydatki następnego roku, stosownie do przepisów ww. rozporządzenia powinna uwzględniać księgowania na kontach organu i jednostki, tj. [1] przypis odsetek na kontach organu: Wn 909 - Rozliczenia międzyokresowe, Ma 134 - Kredyty bankowe (Ma 260 Zobowiązania finansowe – w przypadku pożyczek), [2] zapłata odsetek na kontach organu: Wn 134 (Wn 260 – pożyczki), Ma 909, [3] przypis odsetek na kontach jednostki: Wn 751 - Koszty finansowe, Ma 240 - Pozostałe rozrachunki, [4] zapłata odsetek na kontach jednostki Wn 240, Ma 130 - Rachunek jednostki budżetowej.

2. W łącznym zestawieniu obrotów i sald księgi głównej, w przypadku kont 221 i 240 salda strony Wn i strony Ma były inne niż wynikało to z sumowania ww. sald, wynikającego z zestawień obrotów i sald sporządzonych odrębnie dla poszczególnych rejestrów księgowych. W wyniku porównania danych zawartych w zestawieniach obrotów i sald, sporządzonych odrębnie dla poszczególnych rejestrów i w zbiorczym zestawieniu obrotów i sald stwierdzono, że dane o należnościach i zobowiązaniach, wynikające z niektórych zestawień obrotów i sald, ujęte zostały w zbiorczym zestawieniu

jako per salda. W przypadku konta 240 w zbiorczym zestawieniu obrotów i sald wykazana została po stronie Ma kwota 286.471,35 zł, natomiast z sumy zestawień obrotów i sald częściowych wynikało, że należności stanowiły kwotę 4.092,91 zł, a zobowiązania 290.564,26 zł. W przypadku konta 221 po stronie Wn wykazano należności na kwotę 805.138,07 zł, a z sumy zestawień obrotów i sald częściowych wynikało, że powinna to być kwota 805.438,10 zł. Brak zgodności pomiędzy zestawieniami obrotów i sald, sporządzonymi odrębnie dla poszczególnych rejestrów księgowych, a zbiorczym zestawieniem obrotów i sald księgi głównej naruszało obowiązujące w jednostce zasady rachunkowości, według których - *zestawienie obrotów sald odzwierciedla sumy zapisów na kontach księgi głównej i na kontach analitycznych na koniec każdego miesiąca*. Ponadto, uniemożliwiał on uzgodnienie sald kont księgi głównej z saldami kont pomocniczych, do czego zobowiązuje art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 330 ze zm.).

3. W wyniku analizy kwot zobowiązań zaewidencjonowanych w organie na koncie 240 - Pozostałe rozrachunki, ustalono, że na ww. koncie (konto analityczne 240-1- sumy do wyjaśnienia) figurowała - według stanu na dzień 31 grudnia 2014 roku - kwota 3.408,55 zł. Na powyższą sumę składało się kilkanaście kwot, które wpłynęły od różnych podmiotów na rachunek dochodów Powiatu w okresie **10 marca 2009 roku - 29 grudnia 2014 roku** i ze względu na mało precyzyjny opis na dokumentach przelewowych zostały zaewidencjonowane jako sumy do wyjaśnienia. **Do czasu kontroli RIO w Łodzi (poza kwotą 2,61 zł, która została zwrócona w dniu 19 stycznia 2015 roku na rzecz Fundacji mBanku jako niewykorzystana darowizna) pracownicy Wydziału Finansów i Budżetu nie podjęli skutecznych działań w celu wyjaśnienia czego dotyczyły pozostałe kwoty i likwidacji ww. sald.** Na ww. kwotę niewyjaśnionych sum składały się między innymi: [1] kwota 10,00 zł – wpłata 10 marca 2009 roku przez Geotechnica sp. z oo. za projekt prac geologicznych, [2] kwota 50,00 zł – wpłata 28 października 2009 roku przez (...)² za korektę miejsc, [3] kwota 1.613,32 zł – wpływ w dniu 13 stycznia 2012 roku z Ministerstwa Finansów jako zwrot niewłaściwie przekazanych środków z projektu POKL.09.02.00-10.065/08, [4] kwota 500,00 zł – opłata recyklingowa wniesiona w dniu 11 października 2013 roku przez (...)³ [5] kwota 400,00 zł – wpłata wniesiona w dniu 6 grudnia 2013 roku przez PGE Dystrybucja S.A. za wydanie zezwolenia dla (...)⁴, [6] kwota 150,00 zł – wpłata wniesiona w dniu 29 września 2014

² Wyłączono dane osobowe ze względu na prywatność osoby fizycznej - podstawa wyłączenia art.5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej w zw. z art.23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny. Wyłączenia dokonał Naczelnik Wydziału Kontroli RIO w Łodzi Piotr Walczak.

³ Wyłączono dane osobowe ze względu na prywatność osoby fizycznej - podstawa wyłączenia art.5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej w zw. z art.23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny. Wyłączenia dokonał Naczelnik Wydziału Kontroli RIO w Łodzi Piotr Walczak.

⁴ Wyłączono dane osobowe ze względu na prywatność osoby fizycznej - podstawa wyłączenia art.5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej w zw. z art.23

roku przez (...) ⁵ (brak tytułu wpłaty). **Tytuły dokonanych wpłat i nazwy podmiotów dokonujących tych wpłat w niektórych przypadkach wskazują, że wyjaśnienie czego dotyczą wpłaty powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki.**

4. W sprawozdaniu bilans jednostki budżetowej na dzień 31 grudnia 2014 roku w pozycji C.II.5 „Pozostałe zobowiązania” wykazana została kwota 191.836,87 zł, zgodna z saldami kont: 221-7, 240-1, 221-1, 240-8-1, 245, 240-8-6. Z objaśnień do bilansu Starostwa Powiatowego wynikało, że na ww. kwotę zobowiązań składała się, m.in., kwota 45.736,12 zł, figurująca na saldzie Ma konta 221-1 z tytułu nadpłat wniesionych przez 17 użytkowników wieczystych. Najwyższe nadpłaty dotyczyły 3 osób, odpowiednio w wysokościach 40.850,00 zł, 1.345,56 zł i 2.359,32 zł (łącznie na kwotę 44.554,88 zł). Ustalono, że ww. kwoty nie dotyczyły opłat z tytułu użytkowania wieczystego, jak podano w objaśnieniach do bilansu, a opłat związanych z przekształceniem prawa użytkowania wieczystego w prawo własności. W wyniku czynności kontrolnych ustalono, że wskazanym osobom Starosta Sieradzki rozłożył płatność na raty: w pierwszym przypadku na 10 rocznych rat płatnych w okresie od 2011 do 2020 roku, w drugim przypadku na 10 rocznych rat płatnych w okresie od 2011 do 2020 roku, w trzecim przypadku na 4 roczne raty płatne w okresie od 2013 do 2016 roku. Wszyscy wymienieni nabywcy prawa własności dokonali całkowitej spłaty rozłożonej na raty należności w 2014 roku. Wpłaty kończące spłatę należności na rzecz Powiatu nastąpiły odpowiednio w dniach: 25 marca 2014 roku, 25 marca 2014 roku i 27 lutego 2014 roku. W związku z tym, że nieprawidłowo ujęto w urządzeniach księgowych na koncie 221 należności od ww. nabywców prawa własności nieruchomości (nie zaewidencjonowano pełnej kwoty należności, tylko dokonywano corocznie przypisu należnej raty), powstała na koncie 221 sztuczna nadpłata, której faktycznie nie było. Prawdopodobnie przeprowadzona w drodze weryfikacji inwentaryzacja na dzień 31 grudnia 2014 roku powinna ujawnić ww. nieprawidłowość i doprowadzić do likwidacji salda, co nie nastąpiło. Likwidacji ww. sald dokonano dopiero w dniu 15 lutego 2015 roku.
5. W wyniku czynności kontrolnych ustalono, że część faktur za media (woda, ścieki, energia cieplna, energia elektryczna), wystawionych w miesiącu styczniu 2015 roku, a dotyczących zdarzeń gospodarczych roku poprzedniego (szczegółowo opisanych w protokole kontroli) została zaewidencjonowana na koncie 201 - Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami, według stanu na dzień 31 grudnia 2014 roku w kwocie netto, tj. niezgodnie z zasadami funkcjonowania ww. konta. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra

ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny. Wyłączenia dokonał Naczelnik Wydziału Kontroli RIO w Łodzi Piotr Walczak.

⁵ Wyłączono dane osobowe ze względu na prywatność osoby fizycznej - podstawa wyłączenia art.5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej w zw. z art.23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny. Wyłączenia dokonał Naczelnik Wydziału Kontroli RIO w Łodzi Piotr Walczak.

Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, na koncie 201 ewidencjonuje się m.in. rozrachunki i roszczenia krajowe i zagraniczne z tytułu dostaw, robót i usług. Zobowiązaniem wobec kontrahenta nie jest kwota netto, tylko kwota brutto faktury, a zatem w takiej wysokości powinna być ona ujęta na koncie rozrachunkowym 201. Różnica pomiędzy kwotami wynikającymi z wystawionych przez kontrahentów faktur, a zaewidencjonowanymi na koncie 201 wynosiła łącznie 10.314,49 zł.

6. W ewidencji konta 231 - Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń i w sprawozdaniu bilans jednostki budżetowej za 2014 rok w pozycji „Zobowiązania z tytułu wynagrodzeń” została ujęta kwota 128,57 zł, stanowiąca naliczoną dietę radnego za grudzień 2014 roku, wypłaconą w dniu 30 stycznia 2015 roku (wb nr 19/2015). W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uregulowaniami wewnętrznymi, konto 231 służy do ewidencji rozrachunków z pracownikami jednostki i innymi osobami fizycznymi z tytułu wypłat pieniężnych i innych świadczeń rzeczowych zaliczonych, zgodnie z odrębnymi przepisami do wynagrodzeń, a w szczególności należności za pracę wykonywaną na podstawie stosunku pracy, umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej. Na stronie Wn konta 231 ujmuje się w szczególności: wypłaty pieniężne lub przelewy wynagrodzeń, wypłaty zaliczek na poczet wynagrodzeń, wartość wydanych świadczeń rzeczowych zaliczanych do wynagrodzeń, potrącenia wynagrodzeń obciążające pracownika. Na stronie Ma konta 231 ujmuje się zobowiązania jednostki z tytułu wynagrodzeń. Diety dla radnych powinny być ujęte w księgach Starostwa na koncie 240 - Pozostałe rozrachunki, które stosownie do uregulowań wewnętrznych służy do ewidencji krajowych i zagranicznych należności i roszczeń oraz zobowiązań nieobjętych ewidencją na kontach 201 i 234.
7. W zakresie próby objętej kontrolą w jednym przypadku stwierdzono, że przyjęcia na stan środków trwałych (monitory Dell, komputery Dell, drukarki Hp Laser Jet), zakupionych na podstawie faktury nr FA/1032/PL/1410 z dnia 31 października 2014 roku na łączną kwotę 28.127,00 zł, dokonano po dwóch miesiącach pod datą 31 grudnia 2014 roku. Zgodnie art. 16d ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2014 roku, poz. 851 ze zm.), składniki majątku wprowadza się do ewidencji środków trwałych najpóźniej w miesiącu przekazania ich do używania.

W zakresie realizacji dochodów budżetowych

1. Z zapisu umieszczonego na „Wykazie nieruchomości stanowiącej własność Powiatu Sieradzkiego, przeznaczonej do sprzedaży w drodze przetargu ustnego nieograniczonego, położonej w obrębie 2 miasta Sieradz, przy ul. Mickiewicza 4, oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki nr

31/83", sporządzonego w dniu 15 stycznia 2014 roku wynikało, że stanowił on załącznik nr 3 do uchwały Zarządu Powiatu Sieradzkiego nr 448/2014 z dnia 16 stycznia 2014 roku sprawie ogłoszenia przetargu ustnego nieograniczonego na sprzedaż ww. nieruchomości, co było niezgodne ze stanem faktycznym. We wskazanej uchwale brak było decyzji Zarządu Powiatu o ogłoszeniu wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, jak również odniesienia się do załącznika nr 3. Jedyne załączniki jakie wskazano w uchwale to nr 1 „Warunki uczestnictwa w przetargu” i nr 2 „Regulamin przetargu”. Powyższe oznacza, że wykaz nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży podał do publicznej wiadomości Starosta Powiatu, a nie organ wykonawczy, jakim jest Zarząd Powiatu, stosownie do art. 35 ust.1 w zw. z art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (stan prawny dla okresu objętego kontrolą – tekst jednolity Dz. U. z 2010 roku, nr 102, poz. 651 ze zm., obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 782 ze zm.).

2. W treści „Wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, położonej przy ul. Mickiewicza 4, ozn. nr 31/83” nie zawarto wszystkich informacji wymaganych przez art. 35 ust.2 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Brak było wyznaczenia terminu złożenia wniosku o nabycie nieruchomości dla osób, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości na podstawie art. 34 ust.1 pkt 1 i pkt 2 ww. ustawy.
3. Informacja o wywieszeniu na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa „Wykazu nieruchomości przeznaczonych do oddania w wieczyste użytkowanie, położonej przy ul. Krakowskie Przedmieście, ozn. nr 21/5 o powierzchni 0,0199 ha”, nie została zamieszczona na stronie internetowej Starostwa, stosownie do wymogu wynikającego z art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
4. W dniu 31 stycznia 2012 roku Zarząd Powiatu Sieradzkiego podpisał z właścicielką firmy Handlowo - Usługowej „AMA” umowę najmu lokalu użytkowego (magazynu), mieszczącego się w budynku przy ul. POW 116/118 o powierzchni 390,95 m² na okres od dnia 1 lutego do 31 grudnia 2012 roku. Wymieniona umowa podpisana została na wniosek osoby fizycznej z dnia 25 stycznia 2012 roku. Podpisanie umowy nie zostało poprzedzone podaniem do publicznej wiadomości, na okres 21 dni, wykazu lokali przeznaczonych do oddania w najem, poprzez zamieszczenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa oraz poprzez zamieszczenie informacji o wywieszeniu ww. wykazu w prasie lokalnej i na stronie internetowej Starostwa – stosownie do wymogu wynikającego z art. 35 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
5. W wyniku kontroli terminowości regulowania przez najemców czynszów stwierdzono, że w kilku przypadkach opłaty z tytułu czynszu zostały wniesione po obowiązującym terminie, wynikającym z zawartej umowy. Z tytułu nieterminowej wpłaty nie pobrano odsetek za zwłokę lub pobrano je w nieprawidłowej wysokości, łącznie na kwotę 60,86 zł (zagadnienie szczegółowo opisano w protokole kontroli).

6. Zaewidencjonowane na kartach kontowych najemców terminy płatności czynszów były inne, niż wynikające z zawartych umów. Wskazany na kartach kontowych najemców termin zapłaty czynszu to 21 dni od daty wystawienia faktury, natomiast terminy płatności wynikające z zawartych umów były następujące: [1] AMO Firma Handlowo-Usługowa – termin płatności wg umowy o najem z dnia 30 maja 2006 roku – 10 dni od daty otrzymania faktury, wg umów zawartych w latach 2012-2014 – do dnia 10-go każdego miesiąca za dany miesiąc, [2] najemca (...) ⁶ – termin płatności w 2014 roku do dnia 10 każdego miesiąca za dany miesiąc, a w 2015 roku do dnia 15-go każdego miesiąca za dany miesiąc, [3] MARK-MED. sp. z oo. – do dnia 10-go każdego miesiąca za dany miesiąc, [4] Restauracja „MARUSIA” – do dnia 10-go każdego miesiąca za dany miesiąc, [5] To-TU Bar gastronomiczny s.c. – do dnia 10-go każdego miesiąca za dany miesiąc. Termin zapłaty czynszu ma istotne znaczenie przy obliczaniu odsetek za zwłokę w przypadku nieterminowych wpłat.
7. W dniu 18 października 2011 roku, pismem znak: GK.6843.176.2011, działający z upoważnienia Starosty, Naczelnik Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami wypowiedział dotychczas obowiązującą opłatę z tytułu użytkowania wieczystego w wysokości 997,23 zł i zaproponował użytkownikom wieczystym nieruchomości należącej do Skarbu Państwa zaktualizowaną opłatę w wysokości 2.799,90 zł, przy czym w 2012 roku opłata miała wynosić 1.994,46 zł, w 2013 roku 2.397,18 zł, w 2014 roku 2.397,18 zł, a w 2015 roku i w latach kolejnych 2.799,90 zł. Wysokość opłaty rocznej w 2014 roku została określona w ww. decyzji nieprawidłowo. Zgodnie z art. 77 ust.2a ustawy o gospodarce nieruchomościami - w przypadku gdy zaktualizowana wysokość opłaty rocznej przewyższa co najmniej dwukrotnie wysokość dotychczasowej opłaty rocznej, użytkownik wieczysty wnosi opłatę roczną w wysokości odpowiadającej dwukrotności dotychczasowej opłaty rocznej. Pozostałą kwotę ponad dwukrotność dotychczasowej opłaty (nadwyżka) rozkłada się na dwie równe części, które powiększają opłatę roczną w następnych dwóch latach. Opłata roczna w trzecim roku od aktualizacji jest równa kwocie wynikającej z tej aktualizacji. W świetle wskazanego przepisu opłata roczna w 2014 roku powinna wynosić 2.799,90 zł.

Wysokość opłaty rocznej została ostatecznie ustalona przez Sąd Rejonowy w Sieradzu (wyrok - sygn. akt I C 205/12), który rozpatrywał sprawę w wyniku wniesionego przez użytkowników wieczystych sprzeciwu do orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu w sposób następujący: w 2012 roku - 1.994,46 zł, w 2013 roku - 2.013,10 zł, od dnia 1 stycznia 2014 roku – 2.031,75 zł. Sąd obniżył wysokość opłaty rocznej, ale

⁶ Wyłączono dane osobowe ze względu na prywatność osoby fizycznej - podstawa wyłączenia art.5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej w zw. z art.23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny. Wyłączenia dokonał Naczelnik Wydziału Kontroli RIO w Łodzi Piotr Walczak.

jednocześnie dokonał, zgodnie ze wskazanym przepisem, poprawnego ustalenia wysokości tej opłaty w latach 2012-2014.

9. Opłaty za zajęcie pasa drogowego w sześciu przypadkach zostały uiszczone po obowiązującym terminie i nie pobrano z tego tytułu odsetek za zwłokę na łączną kwotę 8,43 zł.

W zakresie realizacji wydatków budżetowych

1. W wyniku czynności kontrolnych ustalono, że Zarząd Powiatu Sieradzkiego uchwałą nr 449/2014 z dnia 30 stycznia 2014 roku ogłosił otwarty konkurs ofert na wsparcie zadań publicznych realizowanych w Powiecie Sieradzkim w 2014 roku, w tym: m.in. na zadanie nr 2, którego przedmiotem było „Współzawodnictwo powiatowe szkół powiatu sieradzkiego”, a celem zadania: „Prowadzenie rozgrywek międzyszkolnych w różnych dyscyplinach sportu na szczeblu powiatu oraz udział w zawodach wojewódzkich”. Na wymienione zadanie przeznaczono kwotę 36.000,00 zł, termin składania ofert wyznaczono do dnia 24 lutego 2014 roku, a termin realizacji zadania od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 15 grudnia 2014 roku. Do konkursu na ww. zadanie wpłynęła jedna oferta, złożona przez Sieradzki Szkolny Związek Sportowy w Sieradzu – wnioskowana kwota dotacji 36.000,00 zł, termin realizacji zadania od dnia 1 lutego do dnia 15 grudnia 2014 roku. Umowa o realizację zadania publicznego z wymienionym Stowarzyszeniem podpisana została w dniu 20 marca 2014 roku, a podany w umowie termin realizacji zadania publicznego był taki sam jak w ogłoszeniu o konkursie ofert i w złożonej ofercie. Ze sprawozdania końcowego przedłożonego przez Stowarzyszenie wynikało, że do rozliczenia dotacji przyjęto koszty poniesione przez Związek przed datą podpisania umowy, tj. w okresie od dnia 6 lutego do 19 marca 2014 roku na łączną kwotę 2.117,56 zł, w tym: delegacje sędziowskie na kwotę 1.560,00 zł, opieka medyczna na kwotę 440,00 zł, koszty obsługi na kwotę 117,56 zł.

W związku z powyższymi ustaleniami wskazać należy, że jednostki samorządu terytorialnego mogą udzielać dotacji na realizację zadań publicznych zleconych organizacjom pozarządowym, ale refundowanie ich działalności – na gruncie przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 ze zm.). Zgodnie z art. 16 ust.1 ww. ustawy, organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3, przyjmując zlecenie realizacji zadania publicznego w trybie określonym w art. 11 ust. 2, zobowiązują się do wykonania zadania publicznego w zakresie i na zasadach określonych w umowie, odpowiednio o wsparcie realizacji zadania publicznego lub o powierzenie realizacji zadania publicznego, sporządzonej z uwzględnieniem art. 151 ust. 2 i art. 221 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz przepisów ustawy, a organ administracji publicznej zobowiązuje się do przekazania na realizację zadania dotacji. Określając termin rozpoczęcia realizacji zadania publicznego na drugi dzień po ogłoszeniu konkursu i podpisując umowę o realizację zadania publicznego prawie miesiąc po wyborze oferty (20 marca

2014 roku), z terminem realizacji zadania publicznego od dnia 1 lutego 2014 roku Zarząd Powiatu Sieradzkiego dopuścił sytuację dofinansowania ww. zadania częściowo w formie refundacji wcześniej poniesionych kosztów. Objęcie umową okresu sprzed zawarcia umowy przeczy wymogowi dokonywania kontroli i oceny realizacji zadania, nałożonemu na organ administracji publicznej przez art. 17 ww. ustawy (w okresie przed zawarciem umowy organ administracji publicznej takiej możliwości jest pozbawiony).

2. Ustalono, że finansowy standard A podziału subwencji (wynikający z metryczki oświatowej na 2014 rok), wynoszący na jednego ucznia rocznie 5.243,3096 zł, nie został skorygowany wskaźnikiem korygującym D1 wynoszącym 1,0212065208, co wpłynęło na zaniżenie dotacji dla Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego. Subwencja oświatowa na jednego ucznia po uwzględnieniu wskaźnika korygującego wynosiła rocznie 5.354,5020 zł, a miesięcznie 446,21 zł. Po powiększeniu ww. stawki na 1 – go ucznia o wagę P7 – 0,082, tj. o kwotę 36,59 zł ($446,21 \text{ zł} \times 0,082$), stawka na 1-go ucznia pełnosprawnego powinna wynosić 482,80 zł. Na ucznia niepełnosprawnego miesięczna kwota dotacji powinna być dodatkowo powiększona o wagę P2 - 1,40, tj. o kwotę 624,69 zł ($446,21 \text{ zł} \times 1,4$) i wynosić 1.107,49 zł. Po uwzględnieniu ww. stawek dotacji na 1-go ucznia dotacja dla Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w 2014 roku powinna wynosić 66.881,00 zł ($482,80 \text{ zł} \times 111$ - liczba uczniów pełnosprawnych w ciągu całego roku + 1 uczeń niepełnosprawny $\times 1.107,49 \text{ zł} \times 12$ miesięcy). Wyplacono kwotę 65.488,00 zł, tj. mniej o 1.393,00 zł.
3. Osoby prowadzące niepubliczne szkoły o uprawnieniach szkół publicznych w okresie od stycznia do sierpnia 2014 roku składały informacje o faktycznej liczbie uczniów wg stanu w pierwszym dniu danego miesiąca. Informacje złożone w okresie od września do grudnia 2014 roku oprócz danych o liczbie uczniów na pierwszy dzień miesiąca zawierały również informacje o liczbie uczniów uczestniczących w co najmniej 50% zajęć szkolnych w miesiącu poprzednim. Informacje składane były do dnia 10 każdego miesiąca, zgodnie ze wzorem informacji ustalonym przez Radę Powiatu Sieradzkiego. Do czerwca 2014 roku dotacje przekazywano w oparciu o liczbę uczniów na pierwszy dzień miesiąca, przy czym za okres wakacji dotacje przekazywano w oparciu o informacje o liczbie uczniów wg stanu na dzień 1 czerwca. Począwszy od września dotacje przekazywano w oparciu o liczbę uczniów na pierwszy dzień miesiąca, a w następnym miesiącu korygowano kwotę dotacji, w oparciu o liczbę uczniów faktycznie uczestniczących w co najmniej 50% zajęć szkolnych w miesiącu poprzednim. Powyższe oznacza, że w okresie od stycznia do sierpnia 2014 roku (także w 2013 roku) kwotę dotacji ustalano w oparciu o niewłaściwą bazę danych o liczbie uczniów, a mianowicie w oparciu o liczbę uczniów na dzień pierwszego miesiąca, zamiast o liczbę uczniów uczestniczących w co najmniej 50% zajęć lekcyjnych. Przepis art. 90 ust.3 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r., nr 256, poz. 2572 zew zm.) - stanowiący, że dotacja przysługuje na jednego ucznia uczestniczącego

w co najmniej 50% zajęć szkolnych - wszedł w życie od dnia 1 stycznia 2013 roku.

4. W jednym przypadku dotyczącym osoby zajmującej stanowisko Naczelnika Wydziału, stwierdzono, iż nie spełniała ona wymogów posiadania wykształcenia wyższego, stosownie do przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 roku w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 1786 ze zm.). Osoba zajmująca ww. stanowisko w okresie do 28 lutego 2015 roku posiadała niższą o jedną kategorię zaszeregowania, w stosunku do maksymalnej, ale jej wynagrodzenie było na poziomie wynagrodzeń pozostałych naczelników wydziałów, posiadających wykształcenie wyższe. Ustalono ponadto, że wskazanemu pracownikowi, na wniosek Skarbnika Powiatu z dnia 16 lutego 2015 roku, Starosta Powiatu podwyższył z dniem 1 marca 2015 roku kategorię zaszeregowania do XVIII oraz wynagrodzenie miesięczne brutto łącznie o kwotę 2.496,70 zł⁷.

W związku z powyższymi ustaleniami wskazać należy, że zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 1202), pracownikowi samorządowemu przysługuje wynagrodzenie stosowne do zajmowanego stanowiska **oraz posiadanych kwalifikacji zawodowych**.

5. Skarbnikowi Powiatu, począwszy od dnia 1 września 2013 roku Starosta Powiatu przyznał maksymalne wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 5.200,00 zł, co było zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, w zakresie wynagrodzenia zasadniczego przysługującego skarbnikom powiatów o liczbie mieszkańców powyżej 120.000,00. Zgodnie z informacją o liczbie ludności w Powiecie Sieradzkim w latach 2012-2014, potwierdzoną przez Urząd Statystyczny w Łodzi Oddział w Sieradzu, liczba mieszkańców Powiatu Sieradzkiego spadła w 2014 roku do 119.622. W świetle powyższych danych Skarbnik Powiatu pobierał zawyżone wynagrodzenie zasadnicze o kwotę brutto 400,00 zł, ponieważ dla skarbników powiatów o liczbie mieszkańców do 120.000 maksymalne wynagrodzenie zasadnicze powinno wynosić – zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia - 4.800,00 zł. Konsekwencją powyższego był również zawyżony dodatek za wieloletnią pracę o kwotę 80,00 zł miesięcznie.

W trakcie kontroli RIO w Łodzi Starosta, za zgodą Skarbnika Powiatu, zmniejszył z dniem 1 września 2015 roku wysokość ustalonego dla Skarbnika wynagrodzenia zasadniczego do kwoty 4.800,00 zł brutto.

Wskazać należy, że za powstałe nieprawidłowości przy ustalaniu wynagrodzeń odpowiedzialność ponosi, w szczególności Sekretarz Powiatu i podległe mu służby pracownicze. W przypadku wynagrodzenia zasadniczego dla Skarbnika Powiatu, którego wysokość uzależniona jest od liczby mieszkańców Powiatu, wskazane służby powinny monitorować liczbę

⁷ W czasie kontroli RIO w Łodzi pracownik nie był już zatrudniony w Starostwie Powiatowym.

mieszkańców i w odpowiednim czasie doprowadzić opisany stan faktyczny do zgodności z obowiązującymi przepisami.

6. W umowach o udzielenie przez Powiat pomocy finansowej gminom na realizację zadań inwestycyjnych, podpisanych w latach 2013-2014 zawarto mało precyzyjne i ogólnikowe sformułowania w zakresie rozliczenia udzielonej dotacji celowej. Wskazano w umowach, że obowiązkiem gminy jest złożenie sprawozdania z realizacji zadania, ale nie doprecyzowano co powinno to sprawozdanie zawierać. Ponadto nie wskazano: [1] sposobu w jaki dotowana jednostka powinna rozliczyć się z przyznanej pomocy i jakie dokumenty przedłożyć na potwierdzenie wykorzystania dotacji, [2] terminu zwrotu niewykorzystanej części dotacji. Skutkiem powyższego był brak jednolitości w składaniu sprawozdań przez gminy i w udokumentowaniu rozliczenia z otrzymanej dotacji.

Zgodnie z art. 250 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.), zarząd jednostki samorządu terytorialnego, udzielając dotacji celowej, w tym jednostce sektora finansów publicznych, w przypadku gdy odrębne przepisy lub umowa międzynarodowa nie określają trybu i zasad udzielania lub rozliczania tej dotacji, zawiera umowę, która określa w szczególności: 1) wysokość dotacji, cel lub opis zakresu rzeczowego zadania, na którego realizację są przekazywane środki dotacji; 2) termin wykorzystania dotacji, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego; 3) termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji oraz termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji celowej.

W zakresie udzielania zamówień publicznych

Udzielenie zamówienia publicznego na „Wybór banku kredytującego”

1. Komisja przetargowa stwierdziła że w ofercie złożonej przez Bank Spółdzielczy w Poddębicach wystąpiła oczywista omyłka rachunkowa i poprawiła ją. Omyłka rachunkowa według Przewodniczącego komisji przetargowej, działającego w imieniu zamawiającego, polegała na tym, że w ofercie wykonawca wskazał datę 28 grudnia 2014 roku jako dzień kończący okres karencji w spłacie rat kredytu, natomiast zgodnie ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia wymagany okres karencji był do dnia 31 grudnia 2014 roku. Zamawiający dokonał poprawki w zakresie terminu okresu karencji oraz ustalił nowy harmonogram spłat, z uwzględnieniem okresu karencji do dnia 31 grudnia 2014 roku. Po uwzględnieniu zmiany dotyczącej okresu karencji całkowity koszt kredytu do celów porównawczych wzrósł z kwoty 1.232.687,80 zł do kwoty 1.239.273,48 zł, tj. o 0,53%. O poprawieniu w ofercie oczywistej pomyłki rachunkowej poinformowano wykonawcę faksem i na piśmie w dniu 2 września 2014 roku.

Wskazać należy, że wymieniona omyłka powinna być potraktowana, jako inna omyłka polegająca na niezgodności oferty ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, niepowodująca istotnych zmian w treści oferty

(art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych - tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.). Możliwość poprawiania tej kategorii omyłek wprowadzona została nowelizacją ustawy Prawo zamówień publicznych, która miała miejsce w 2008 roku. Celem tej regulacji – jak wynika z uzasadnienia rządowego projektu tej ustawy – było umożliwienie poprawienia błędów, które mogą pojawić się w trakcie sporządzania kosztorysu ofertowego. Intencją ustawodawcy było usprawnienie procedury udzielania zamówień publicznych, zmniejszenie liczby odrzuconych ofert i decyzji o unieważnieniu postępowania. Wykonawca, którego oferta została poprawiona na podstawie powyższego przepisu może nie wyrazić zgody na taką zmianę, w takiej sytuacji zamawiający zobowiązany jest, stosownie do treści art. 89 ust. 1 pkt 7 ustawy, do odrzucenia oferty. Należy zauważyć, że oczywistą omyłką rachunkową jest omyłka wynikająca z błędnej operacji rachunkowej na liczbach (typu: $2 \times 2 = 6$), a stwierdzenie takiej omyłki może mieć miejsce w sytuacji, w której przebieg działania matematycznego może być prześledzony i na podstawie reguł rządzących tym działaniem możliwe jest stwierdzenie błędu w jego wykonaniu. Powyższe naruszenie nie miało znaczenia dla wyniku postępowania.

Ponadto, stwierdzono błędy w sporządzonej dokumentacji z przeprowadzonego postępowania o zamówienie publiczne, co dotyczyło podanej wartości zamówienia w kwocie euro – podano 131.127,36 euro, powinno być 367.819,36 euro, daty publikacji zmiany ogłoszenia o zamówieniu – faktyczna data to 22 sierpnia 2014 roku, w protokole z postępowania o zamówienie publiczne wpisano 30 września 2014 roku. Powyższe nie skutkowało naruszeniem procedury postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, ale świadczyło o braku należytej staranności przy sporządzaniu wskazanej dokumentacji przez podległych Staroście pracowników.

Udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane na zadaniu inwestycyjnym „Przebudowa drogi powiatowej Nr 1701E od km 0+000 do km 1+085 oraz drogi powiatowej nr 4545E Klonowa – granica powiatu od km 0+000 do km 2+500”:

1. W wartości szacunkowej zamówienia zamawiający nie uwzględnił przewidywanych zamówień uzupełniających na kwotę 1.398.509,68 zł, niezgodnie z wymogiem wynikającym z art. 32 ust.3 ustawy Prawo zamówień publicznych. Udzielenie zamówień uzupełniających było przewidziane przez zamawiającego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.
2. Wykonawcą ww. zadania inwestycyjnego wybrane zostało Przedsiębiorstwo Robót Drogowych i Mostowych sp. z oo. Czartki 60, 98-200 Sieradz, za cenę 1.979.582,80 zł (najniższa cena ze złożonych ofert). Cena wybranej oferty w stosunku do wartości zamówienia brutto, stanowiącej kwotę 3.440.333,81 zł (wartość zamówienia netto 2.797.019,36 zł + podatek VAT 23% na kwotę 643.314,45 zł) stanowiła 57,54% i była niższa od wartości zamówienia

o 42,46%. Komisja przetargowa na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2015 roku uznała, że w świetle art. 90 ust.1 ustawy Prawo zamówień publicznych, zamawiający nie ma wątpliwości, że wykonawca jest w stanie zrealizować zadanie za zaproponowaną cenę, która nie odbiega znacząco od cen ofertowych złożonych przez innych wykonawców. Z protokołu wynikało także, że po przeanalizowaniu kosztów inwestycji zrealizowanej przez zamawiającego w roku ubiegłym, cena złożonej oferty nie odbiega od ceny inwestycji z roku 2014 (Burzenin – Szyneków, Dąbrowa Wielka), a zatem zamawiający nie widzi potrzeby występowania do wykonawcy o złożenie wyjaśnień.

W związku z powyższymi ustaleniami wskazać należy, że ze względu na okoliczność, że cena ofertowa była niższa o 42,46% od wartości szacunkowej zamówienia brutto i przekraczała 30% limit, zamawiający miał obowiązek wszcząć procedurę na podstawie art. 90 ust.1 ustawy Prawo zamówień publicznych i wezwać wykonawcę do złożenia wyjaśnień, co do ceny ofertowej. Wskazany przepis stanowi - jeżeli cena oferty wydaje się rażąco niska w stosunku do przedmiotu zamówienia i budzi wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego lub wynikającymi z odrębnych przepisów, w szczególności jest niższa o 30% od wartości zamówienia lub średniej arytmetycznej cen wszystkich złożonych ofert, zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, w tym złożenie dowodów, dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny, w szczególności w zakresie: 1) oszczędności metody wykonania zamówienia, wybranych rozwiązań technicznych, wyjątkowo sprzyjających warunków wykonywania zamówienia dostępnych dla wykonawcy, oryginalności projektu wykonawcy, kosztów pracy, których wartość przyjęta do ustalenia ceny nie może być niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie art. 2 ust. 3-5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. nr 200, poz. 1679, z 2004 r. nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. nr 157, poz. 1314); 2) pomocy publicznej udzielonej na podstawie odrębnych przepisów. Stosownie do zapisu w ust.2 – obowiązek wykazania, że oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny, spoczywa na wykonawcy. Podkreślić należy, że w świetle wskazanego przepisu zamawiający zobowiązany był wystąpić o udzielenie wyjaśnień do wszystkich wykonawców, którzy zaoferowali cenę niższą o 30% od wartości zamówienia brutto. W omawianym przypadku dotyczyło to również ofert złożonych przez wykonawców: Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego S.A. z Kalisza (cena oferty niższa o 40,34% od wartości szacunkowej zamówienia brutto), Skanska S.A. (cena oferty niższa od wartości szacunkowej zamówienia brutto o 31,49%), SIDROK sp. z oo. (cena oferty niższa o 34,66% od wartości szacunkowej zamówienia brutto), STRABAG sp. z oo. (cena oferty niższa o 33,43% od wartości szacunkowej zamówienia brutto)⁸.

⁸ W wyroku z dnia 9 lutego 2015 roku, sygn. KIO 165/15 Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła: „Wskazanie w art. 90 ust. 1 ustawy Pzp wyznacznika „wartość zamówienia”, w ocenie Izby, biorąc pod uwagę dotychczasową wykładnię tego pojęcia, w kontekście konieczności oceny podejrzenia rażąco

3. Wadium w kwocie 50.000,00 zł wpłacone w gotówce przez Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego S.A. Kalisz, ul. Noskowska 3-5, 62-800 Kalisz, zostało zwrócone wykonawcy w dniu 13 maja 2015 roku, **tj. 21 dni po rozstrzygnięciu przetargu.** Zgodnie z art. 46 ust.1 ustawy Prawo zamówień publicznych Zamawiający zwraca wadium wszystkim wykonawcom niezwłocznie po wyborze oferty najkorzystniejszej lub unieważnieniu postępowania, z wyjątkiem wykonawcy, którego oferta została wybrana jako najkorzystniejsza, z zastrzeżeniem ust. 4a. Art. 46 ust.4a ww. ustawy stanowi, że Zamawiający zatrzymuje wadium wraz z odsetkami, jeżeli wykonawca w odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w art. 26 ust. 3, z przyczyn leżących po jego stronie, nie złożył dokumentów lub oświadczeń, o których mowa w art. 25 ust. 1, pełnomocnictw, listy podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, o której w art. 24 ust. 2 pkt 5, lub informacji o tym, że nie należy do grupy kapitałowej, lub nie wyraził zgody na poprawienie omyłki, o której mowa w art. 87 ust. 2 pkt 3, co powodowało brak możliwości wybrania oferty złożonej przez wykonawcę jako najkorzystniejszej. W omawianym przypadku nie zaistniała okoliczność wynikająca z ust. 4a, a zatem wadium należało zwrócić niezwłocznie.

W zakresie ewidencji majątku i inwentaryzacji majątku i inwentaryzacji składników majątkowych

*niskiej **ceny**, należy interpretować jako wartość szacunkową danego, konkretnego zamówienia, które będzie określone przedmiotem świadczenia (a więc chodzi o wartość szacunkową z odliczeniem wartości przewidywanych zamówień uzupełniających), jednakże obliczoną z należytą starannością, zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy Pzp jako wartość netto, do której to wartości w celu porównywalności tej wartości z wartością ofert złożonych w postępowaniu należy doliczyć kwotę podatku VAT, właściwą dla danego przedmiotu zamówienia. Porównanie bowiem wartości szacunkowej **netto** z wartością ofert - zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy Pzp w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915) - określanych w kwotach brutto, prowadziłaby do konieczności oceny nieporównywalnych de facto elementów i w konsekwencji niewymiernych wyników tej oceny. Tak więc interpretacja pojęcia "wartość zamówienia" literalnie ze znaczeniem tego pojęcia, jakie mu nadaje art. 32 ust. 1 ustawy Pzp, szczególnie w sytuacji określonej w art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, prowadziłaby do nieracjonalnych wniosków, nonsensów (wykładnia ad absurdum). Z tych też względów wydaje się zasadnym zastosowanie w tym względzie innych metod wykładni i w efekcie przyjęcie, że dla celów porównawczych i oceny czy konkretna cena ofertowa nie jest rażąco niska zasadnym jest "ubruttowanie" szacunku zamawiającego. Na marginesie tylko - dla zobrazowania w pełnym zakresie tej kwestii - zauważyć należy, że z pewnością nieuzasadnionym jest porównywanie ceny ofertowej wprost do kwoty podawanej przez zamawiającego - zgodnie z art. 86 ust. 3 ustawy Pzp - bezpośrednio przed otwarciem **ofert**, tj. kwoty na sfinansowanie zamówienia. Kwota podawana na otwarciu ofert przez zamawiającego stanowi jedynie odzwierciedlenie jego możliwości finansowych związanych z realizacją zamówienia w danym momencie postępowania i ma służyć zabezpieczeniu interesów wykonawców przed nieuzasadnionym unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z powodu rzekomego braku środków na jego sfinansowanie. Kwota ta nie stanowi wprost - biorąc pod uwagę regulacje ustawy Pzp - należytego szacunku przedmiotu zamówienia, jak ma to miejsce w przypadku wartości (szacunkowej) zamówienia obliczonej zgodnie z art. 32 i następną ustawy Pzp".*

1. W wyniku rozliczenia inwentaryzacji wg stanu na dzień 30 września 2014, sporządzonego w dniu 28 stycznia 2015 roku, polegającego na porównaniu stanu spisanych składników majątkowych ze stanem ewidencyjnym, stwierdzono niedobór środków trwałych na kwotę 18.634,37 zł (w tym: centrala telefoniczna Panasonic na kwotę 8.540,08 zł, sprzęt komputerowy w Wydziale Organizacyjnym i Spraw Obywatelskich na kwotę 7.587,01 zł, sprzęt komputerowy w Wydziale Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami na kwotę 2.507,28 zł) i pozostałych środków trwałych (sprzęt meblowy, lampy, sprzęt gospodarczy itp.) na kwotę 6.478,35 zł. W wyniku przeprowadzonego przez Skarbnika Powiatu i Komisję Inwentaryzacyjną postępowania wyjaśniającego ustalono, że brakująca centrala telefoniczna Panasonic o wartości 8.540,08 zł znajdowała się w spisie zlikwidowanych środków trwałych z dnia 20 stycznia 2014 roku i nie została wyksięgowana z ewidencji środków trwałych na koncie 011. Wyksięgowania dokonano na podstawie PK z dnia 31 grudnia 2014 roku. Pozostałe brakujące środki trwałe (sprzęt komputerowy) zaewidencjonowane na koncie 011 odnalazły się w magazynie piwnicznym, pominiętym w spisie z natury. Pozostałe środki trwałe zaewidencjonowane na koncie 013 także zostały odnalezione, za wyjątkiem: krzesła obrotowego o numerze SP/PR/00221 o wartości 175,00 zł i wentylatora o numerze ewidencyjnym SP/WS/0074 o wartości 0,21 zł.

Komisja Inwentaryzacyjna sporządziła końcowy protokół z inwentaryzacji w dniu 16 marca 2015 roku. Komisja stwierdziła, że odnalezione komputery o numerach ewidencyjnych SP/OR/595 i SP.OR/498, na łączną wartość 6.144,20 zł, są uszkodzone i wnioskuje o przekazanie ich do likwidacji. W przypadku pozostałych środków trwałych, sprzęt w większości jest zniszczony, uszkodzony i nie nadaje się do użytku i w tym przypadku komisja wnioskuje o przekazanie go do likwidacji. Komisja wnioskuje uznać niedobór pozostałych środków trwałych na kwotę 175,21 zł za niezawiniony i spisać ze stanu ksiąg rachunkowych. Kwotę 175,21 zł zdjęto z ewidencji na koncie 013 pod datą 31 grudnia 2014 roku.

Rozliczenie różnic inwentaryzacyjnych i protokół różnic inwentaryzacyjnych sporządzone zostały z naruszeniem terminów określonych w rozdziale XIV „INWENTARYZACJA” Instrukcji sporządzania, obiegu, kontroli i archiwizowania dowodów księgowych, wprowadzonej zarządzeniem nr 9/2014 Starosty Sieradzkiego z dnia 7 marca 2014 roku. Zgodnie ze wskazaną instrukcją - zestawienia różnic inwentaryzacyjnych księgowość powinna sporządzić w terminie 15 dni po zakończeniu spisu na podstawie arkuszy spisu z natury, tj. do dnia 5 grudnia 2014 roku, protokół w sprawie różnic inwentaryzacyjnych komisja inwentaryzacyjna powinna sporządzić w terminie 20 dni po zakończeniu spisu, tj. do dnia 10 grudnia 2014 roku.

Rozliczenie inwentaryzacji z dnia 28 stycznia 2015 roku oraz przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wskazują, że inwentaryzacja składników majątkowych w drodze spisu z natury została nieprawidłowo przygotowana i nierzetelnie przeprowadzona, co było wynikiem nieprzestrzegania przez osoby do tego wyznaczone zasad przygotowania i przeprowadzenia

inwentaryzacji określonych w Instrukcji inwentaryzacyjnej, wprowadzonej zarządzeniem nr 19/2014 Starosty Sieradzkiego z dnia 6 czerwca 2014 roku.

Zgodnie z zapisem w rozdziale 4 ww. Instrukcji - wydziały wchodzące w skład Starostwa Powiatowego zobowiązane zostały do prowadzenia ewidencji składników majątkowych, w które wydział został wyposażony oraz jej aktualizacji w przypadku zmiany ilościowej lub rodzajowej. Odpowiedzialnością wynikającą z obowiązku nadzoru nad powierzonym mieniem obciążeni zostali naczelnicy wydziałów. Zmiany w stanie środków trwałych oraz pozostałych środków trwałych podlegających ewidencji ilościowo-wartościowej pomiędzy wydziałami należy zgłaszać do wydziału właściwego do spraw finansowych. Niedopuszczalne w świetle ww. Instrukcji jest przenoszenie składników majątkowych wyposażenia między wydziałami z pominięciem wymaganej procedury.

W rozdziale 5 Instrukcji inwentaryzacyjnej Starosta Sieradzki określił czynności jakie należało podjąć przed przeprowadzeniem właściwych czynności inwentaryzacyjnych. Do czynności tych należało: [1] przeprowadzenie oględzin składników majątku, które zostaną zinwentaryzowane oraz sprawdzenie ich oznakowania w celu prawidłowego przeprowadzenia inwentaryzacji, [2] ustalenie czy istnieją składniki majątkowe przeznaczone do likwidacji, [3] przeprowadzenie - w przypadku ujawnienia składników majątku do likwidacji - postępowania likwidacyjnego, zgodnie z zarządzeniem Starosty w sprawie powołania stałej komisji likwidacyjnej, określenia jej pracy oraz sposobu likwidacji środków trwałych. Czynności przygotowawcze do inwentaryzacji zostały przypisane zarządzeniem Starosty naczelnikom wydziałów i jak wynika z powyższego nie zostały przeprowadzone.

Ujawnione w wyniku spisu z natury braki środków trwałych i pozostałych środków trwałych, które to przedmioty majątkowe w części, w wyniku trwającego prawie 2 miesiące postępowania wyjaśniającego, odnalazły się w innym pomieszczeniu, pominiętym spisem z natury, potwierdzają, że ewidencja składników majątkowych w wydziałach (w szczególności w Wydziale Organizacyjnym i ds. Obywatelskich i Wydziale Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami) była niewłaściwie prowadzona. Sposób prowadzenia ewidencji naruszał obowiązujące w jednostce zasady określone w zarządzeniu Starosty Powiatu. Dokonywano przenoszenia składników majątku do innych pomieszczeń bez informowania o tym fakcie Wydziału ds. Finansów i Budżetu, a w przypadku składników majątku nie nadających się do użytku nie przeprowadzono w stosownym czasie postępowania likwidacyjnego. Na podkreślenie zasługuje tutaj ujawniony brak centrali telefonicznej, która - jak ustalono w trakcie postępowania wyjaśniającego - została ujęta w protokole likwidacyjnym z dnia 20 stycznia 2014 roku i do czasu spisu z natury (w listopadzie 2014 roku) nie została zdjęta z ewidencji księgowej. Powyższy przypadek świadczy o nieprawidłowym obiegu dokumentów pomiędzy wydziałami oraz o nieskutecznej kontroli wewnętrznej, która nie zapobiegła powstaniu ww. nieprawidłowości.

Konsekwencją nieprawidłowo prowadzonej ewidencji środków trwałych i pozostałych środków trwałych przez wydziały oraz nieprzygotowania przez naczelników wydziałów pól spisowych do przeprowadzenia właściwych czynności inwentaryzacyjnych było nierzetelne przeprowadzenie inwentaryzacji przez zespoły spisowe. Wskazać należy, że za nieprawidłowo przeprowadzone spisy z natury odpowiedzialność ponosi również komisja inwentaryzacyjna, do której - zgodnie z instrukcją inwentaryzacyjną - należy m.in. czuwanie nad prawidłowym przygotowaniem do inwentaryzacji pól spisowych oraz czuwanie nad terminowym przygotowaniem, przebiegiem i rozliczeniem inwentaryzacji.

2. W rozliczeniu inwentaryzacji na dzień 30 września 2014 roku wpisano, że sprzęt użyczony dla PPSP wynosił: środki trwałe na kwotę 107.338,81 zł (konto 011) oraz materiały na kwotę 108.857,94 zł (konto 310). Stan materiałów na dzień 30 września 2014 roku był prawidłowy, natomiast faktyczna wartość środków trwałych była niższa niż podana w rozliczeniu o 1.831,71 zł (pominięto przekazaną w dniu 25 lipca 2014 roku pompę). Wskazana pompa została spisana na arkuszu spisowym (arkusz nr 015), ale nie została wyceniona i nie pomniejszyła wartości środków trwałych użyczonych PPSP.
3. Udokumentowaniem inwentaryzacji przeprowadzonej w drodze weryfikacji stanu ewidencyjnego (weryfikacji sald) była adnotacja pracownika Wydziału Finansów i Budżetu, sporządzona na zestawieniu obrotów i sald, bądź na zestawieniach stanowiących załączniki do bilansów o treści „Dokonano weryfikacji sald na dzień 31 grudnia 2014 roku”. W przypadku mienia Powiatu (budynki, grunty), mienia Skarbu Państwa zaewidencjonowanego na koncie 011 i 095 na zestawieniach pod adnotacją o treści „zgodnie z ewidencją Wydziału” podpisał się pracownik Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami. Na wydrukach obejmujących wartości materialne i prawne, zawierających ewidencję programów komputerowych, zgodność danych potwierdzali informatycy, którzy również prowadzą ewidencję programów komputerowych. Zgodnie z Instrukcją inwentaryzacyjną, wprowadzoną w życie zarządzeniem nr 19/2014 Starosty Sieradzkiego z dnia 6 czerwca 2014 roku, pracownik przeprowadzający inwentaryzację metodą weryfikacji powinien potwierdzić fakt przeprowadzenia inwentaryzacji poprzez zamieszczenie w odpowiednim miejscu na urzędzeniu księgowym sformułowania „Dokonano weryfikacji salda na dzień...”. Z inwentaryzacji w drodze weryfikacji należało sporządzić protokół, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 4 do Instrukcji, zawierający: symbol konta, nazwę konta, stan konta Wn/Ma przed weryfikacją i po weryfikacji oraz różnice. Integralną część protokołu stanowią powinny notatki służbowe, na podstawie których protokół został sporządzony. Wymagany protokół nie został sporządzony.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o rachunkowości - przeprowadzenie i wyniki inwentaryzacji należy odpowiednio udokumentować i powiązać z zapisami ksiąg rachunkowych. W przeciwnym wypadku mogą

zaistnieć wątpliwości, co do poprawności i rzetelności przeprowadzonej inwentaryzacji.

Inwentaryzacja składników majątkowych w drodze weryfikacji, zgodnie z art. 26 ust.1 pkt 3 ustawy o rachunkowości, polega na porównaniu danych ksiąg rachunkowych z odpowiednimi dokumentami i weryfikacji wartości tych składników.

Inwentaryzacja w drodze weryfikacji, zgodnie z powołaną powyżej Instrukcją inwentaryzacyjną, powinna wykazać, czy posiadane dokumenty potwierdzają istnienie danego salda, czy odpowiada ono stanowi rzeczywistemu, a także czy jest prawidłowo wycenione. A ponadto czy wykazane salda nie zawierają sum nierzeczywistych lub takich, które powinny być odpisane w ciężar kosztów.

Analiza sald kont dokonana przez kontrolującą w ramach sprawdzania bilansów organu i jednostki budżetowej wykazała przypadki, że inwentaryzacja w drodze weryfikacji nie była przeprowadzona, bądź przeprowadzono ją nierzetelnie. Przypadki te zostały opisane szczegółowo powyżej przy zagadnieniu ewidencji księgowej, sprawozdawczości i rozrachunków i dotyczyły: [1] niezweryfikowanych i niewyjaśnionych do czasu kontroli sald na koncie 240-1 – sumy do wyjaśnienia na łączną kwotę 3.408,55 zł, które wpłynęły od różnych podmiotów na rachunek dochodów Powiatu w okresie od dnia 10 marca 2009 roku do dnia 29 grudnia 2014 roku, [2] niezweryfikowanego salda na koncie 221-1 na kwotę 44.554,88 zł, figurującego jako nadpłata z tytułu wniesionych opłat za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności. Prawidłowo przeprowadzona w drodze weryfikacji inwentaryzacja pasywów na dzień 31 grudnia 2014 roku powinna doprowadzić do likwidacji salda, czego nie uczyniono.

4. W Instrukcji inwentaryzacyjnej znalazły się zapisy mało precyzyjne, pozostające w sprzeczności z art. 26 ustawy o rachunkowości. Istniały także rozbieżności pomiędzy zapisami w Instrukcji inwentaryzacyjnej:

- przy opisie metody inwentaryzacji w drodze spisu z natury wskazano, że dotyczy ona, m.in., objętych budową środków trwałych, a tymczasem z art. 26 ust.1 ustawy o rachunkowości wynika, że metodą spisu z natury powinny być objęte maszyny i urządzenia wchodzące w skład środków trwałych w budowie,
- metoda spisu z natury wg Instrukcji inwentaryzacyjnej dotyczy środków trwałych, z wyjątkiem gruntów, a tymczasem z przepisów ww. ustawy wynika, że z pominięciem spisu z natury (w drodze weryfikacji) powinny być inwentaryzowane również środki trwałe do których dostęp jest utrudniony. Natomiast przy opisie metody inwentaryzacji w drodze weryfikacji wskazano, że oprócz gruntów mogą być w ten sposób inwentaryzowane środki trwałe, do których dostęp jest utrudniony,

Ponadto, w ww. instrukcji powielono z ustawy o rachunkowości wszystkie możliwe terminy inwentaryzowania składników majątkowych, w tym także dotyczące środków trwałych znajdujących się na terenach niestrzeżonych.

Tymczasem jak ustalono w wyniku kontroli, wszystkie składniki majątkowe jednostki znajdują się w miejscach strzeżonych (monitoring, stały całodobowy dozór ochroniarski).

W piśmie Starosty Sieradzkiego zatytułowanym „Wyjaśnienia i zastrzeżenia do protokołu”, w którym podano powody odmowy podpisania protokołu, w zakresie inwentaryzacji zapisano m.in. cyt. „Inwentaryzację przeprowadziliśmy stosownie do zapisów zawartych w art. 26 ust.1 pkt 2 ustawy o rachunkowości zachowując wszystkie ustawowe zasady i terminy. Także weryfikacja została przeprowadzona rzetelnie. Wyniki inwentaryzacji zostały udokumentowane i powiązane z zapisami ksiąg rachunkowych. Różnice zostały wyjaśnione i rozliczone. Wskazane przez kontrolującego uchybienia dotyczą niedoskonałości i tym samym nie przestrzegania przepisów wewnętrznych dotyczących inwentaryzacji (weryfikacja została przeprowadzona zgodnie z przepisami zarządzenia nr 19/2014 Starosty Sieradzkiego z dnia 6 czerwca 2014 roku z pominięciem druku stanowiącego załącznik), natomiast brak jest podstaw do twierdzeń, że któryś z etapów przygotowania, przeprowadzenia, rozliczenia i udokumentowania inwentaryzacji został przeprowadzony z pominięciem ustawowych norm. Pompa o wartości 1831,71 zł cały czas od chwili zakupu znajduje się w ewidencji środków trwałych magazynu przeciwpowodziowego, W dniu 24 lipca 2014 roku na podstawie protokołu przekazania pompa została zwrócona do magazynu z KPSP. Następnie w dniu 14.11.2014 roku została przeprowadzona inwentaryzacja środków trwałych i materiałów w magazynie przeciwpowodziowym według stanu na dzień 30 września 2014 roku. W związku z powyższym przedmiotowa pompa została spisana w arkuszu nr 015 poz. 38....”

Uwagi dotyczące inwentaryzacji zawarte we wskazanym piśmie nie znajdują potwierdzenia w dokumentach z przeprowadzonej inwentaryzacji składników majątkowych, które załączone zostały do protokołu kontroli jako akta kontroli. W protokole kontroli nie sformułowano także zarzutu, że któryś z etapów przygotowania, przeprowadzenia, rozliczenia i inwentaryzacji został przeprowadzony z pominięciem ustawowych norm. Takie zarzuty zostały postawione w oparciu o wydane przez Pana Starostę zarządzenie w sprawie zasad przygotowania, przeprowadzenia i rozliczenia inwentaryzacji. Powyższe zarządzenie nałożyło na pracowników Starostwa określone powinności związane z inwentaryzacją majątku, których przestrzeganie zostało zweryfikowane podczas kontroli RIO w Łodzi.

W zakresie wieloletniej prognozy finansowej

W Wieloletniej Prognozie Finansowej na lata 2015-2029, uchwalonej uchwałą nr III/10/15 Rady Powiatu Sieradzkiego z dnia 29 grudnia 2014 roku nie zaplanowano w latach 2015-2016 wydatków na pokrycie potencjalnych zobowiązań z tytułu poręczenia kredytu dla Muzeum Okręgowego w Sieradzu na kwotę 152.000,04 zł (12 rat x 12.666,67 zł). Po uwzględnieniu ww. wydatków planowany wskaźnik spłat rat pożyczek i kredytów wraz z odsetkami od kredytów i

pożyczek oraz potencjalnych zobowiązań z tytułu udzielonych poręczeń nieznacznie się podwyższył i powinien wynosić: [1] w 2015 roku 2,39% (spłaty rat 2.086.235,61 zł + odsetki 390.114,00 zł + potencjalne spłaty z tytułu poręczeń 152.000,04 zł = 2.628.349,65 zł/110.006.226,00 zł), maksymalny dopuszczalny wskaźnik spłaty zobowiązań wyliczony w oparciu o plan 3 kwartałów roku poprzedzającego rok budżetowy wynosił 4,72%, a wyliczony w oparciu o wykonanie roku poprzedzającego rok budżetowy 5,08%, [2] w 2016 roku 2,06% (spłaty rat 1.789.864,50 zł + odsetki 350.674,00 zł + potencjalne spłaty z tytułu poręczeń 152.000,04 zł = 2.292.538,54 zł/111.353.931,65 zł), maksymalny dopuszczalny wskaźnik spłaty zobowiązań wyliczony w oparciu o plan 3 kwartałów roku poprzedzającego rok budżetowy wynosił 3,48%, a wyliczony w oparciu o wykonanie roku poprzedzającego rok budżetowy 3,07%. Wskazane poręczenia zostały wprowadzone do WPF przez Radę Powiatu Sieradzkiego uchwałą nr VIII/55/2015 z dnia 24 czerwca 2015 roku. Wydatki na pokrycie potencjalnych zobowiązań z tytułu poręczeń zaplanowano w 2015 roku na kwotę 88.667,00 zł (7 rat po 12.666,70 zł).

Nie zaplanowano także wydatków na pokrycie potencjalnych zobowiązań z tytułu poręczenia kredytu dla Muzeum Okręgowego w Sieradzu w budżecie Powiatu na 2015 rok, uchwalonym w dniu 29 grudnia 2014 roku. Planowane wydatki z tytułu potencjalnych poręczeń kredytu w kwocie 88.667,00 zł wprowadzono do budżetu uchwałą Rady Powiatu Sieradzkiego z dnia 24 czerwca 2015 roku w sprawie zmian w budżecie na 2015 rok.

W zakresie innych ustaleń

Umowa nr SP.262.19.2015 z dnia 4 maja 2015 podpisana z Przedsiębiorstwem Robót Drogowych i Mostowych sp. z oo. Czartki 60, 98-200 Sieradz na wykonanie przebudowy drogi powiatowej Nr 1701E od km 0+000 do km 1+085 oraz drogi powiatowej nr 4545E Klonowa – granica powiatu od km 0+000 do km 2+500 nie zawierała kontrasygnaty Skarbnika Powiatu lub osoby upoważnionej przez Skarbnika, stosownie do wymogu wynikającego z art. 48 ust.3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1445 ze zm.). W świetle wskazanego przepisu, jeżeli czynność prawna może spowodować powstanie zobowiązań majątkowych, do jej skuteczności potrzebna jest kontrasygnata skarbnika powiatu lub osoby przez niego upoważnionej.

II.

Przekazując informacje o powyższych nieprawidłowościach proszę Pana Przewodniczącego o podjęcie działań w celu ich usunięcia oraz zapobieżenia powstawaniu w przyszłości. W tym celu RIO w Łodzi kieruje następujące **wnioski pokontrolne**:

1. Odsetki od kredytów i pożyczek ewidencjonować zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Zapewnić sporządzanie zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej w sposób umożliwiający uzgodnienie dwustronnych zapisów z saldami kont ksiąg pomocniczych – stosownie do wymagań art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości.
3. Zobowiązać pracowników Wydziału Finansów i Budżetu do podjęcia skutecznych działań w celu wyjaśnienia kwot figurujących na koncie 240-1 jako „Sumy do wyjaśnienia”.
4. Zobowiązania z tytułu dostaw i usług ujmować na koncie 201 - Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami, w kwotach brutto, wynikających z faktur wystawionych przez kontrahentów, stanowiących podstawę ich zapłaty.
5. Ewidencję zobowiązań wobec radnych z tytułu diet, które nie są wynagrodzeniami, prowadzić na koncie 240 - Pozostałe rozrachunki.
6. Zapewnić wprowadzanie składników majątku do ewidencji środków trwałych w terminie określonym w art. 16d ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych, przestrzegając zasady określonej w art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości.
7. Zapewnić przestrzeganie art. 35 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomości, w zakresie obowiązku podawania do publicznej wiadomości na okres 21 dni wykazu nieruchomości przeznaczonych do oddania w najem lub dzierżawę oraz zamieszczania informacji o wywieszeniu wykazu w prasie lokalnej i na stronie internetowej Urzędu.
8. W wykazach nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży podawanych do publicznej wiadomości zamieszczać informacje dotyczące terminu do składania wniosków przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości, stosownie do art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
9. Wyegzekwować od najemców wskazanych w pierwszej części wystąpienia pokontrolnego należne odsetki z tytułu nieterminowych wpłat czynszu.
10. Zapewnić prawidłową ewidencję w urządzeniach księgowych terminów płatności czynszów, zgodnie z zawartymi umowami.
11. Zapewnić przestrzeganie art. 77 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami - przy ustalaniu opłat rocznych, w sytuacji gdy wysokość zaktualizowanej opłaty przekracza co najmniej dwukrotnie wysokość dotychczasowej opłaty.
12. W umowach zawartych z jednostkami spoza sektora finansów publicznych prawidłowo określać okres realizacji zadania publicznego, w szczególności

termin jego rozpoczęcia, który nie powinien być wcześniejszy niż dzień podpisania umowy (czyli zlecenia zadania publicznego).

13. Egzekwować odsetki z tytułu nieterminowo wniesionych opłat za zajęcie pasa drogowego.
14. Zapewnić prawidłowe obliczanie dotacji dla Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego, z uwzględnieniem uwag zawartych w pierwszej części wystąpienia pokontrolnego.
15. W zawieranych umowach dotyczących udzielenia dotacji celowej z tytułu pomocy finansowej dla innych jednostek samorządu terytorialnego ujmować wszystkie elementy wymagane przez art. 250 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych.
16. Udzielając zamówień publicznych zapewnić przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych, w szczególności:
 - art. 32 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym - przy ustalaniu wartości zamówienia uwzględnia się wartość zamówień uzupełniających, jeżeli takie są przewidziane przez zamawiającego,
 - art. 46 ust.1 ustawy – określającego kiedy należy dokonać zwrotu wadium uczestnikom postępowania o udzielenie zamówienia publicznego,
 - art. 87 ust.2 ustawy – w zakresie prawidłowego identyfikowania omyłek w ofercie wykonawcy,
 - art. 90 ust. 1 ustawy - dotyczącego procedury pozwalającej weryfikować okoliczność podania przez wykonawcę w ofercie rażąco niskiej ceny.
17. Zapewnić przeprowadzenie inwentaryzacji w drodze spisu z natury oraz jej rozliczenie zgodnie z przepisami art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości oraz zgodnie z wewnętrznymi unormowaniami jednostki.
18. Dokonując inwentaryzacji składników majątkowych w drodze weryfikacji zapewnić prawidłowe udokumentowanie i rozliczenie wyników inwentaryzacji, zgodnie z wymogiem wynikającym z art. 27 ust.1 i ust.2 ustawy o rachunkowości.
19. Przeanalizować zapisy instrukcji inwentaryzacyjnej pod kątem zgodności z art. 26 ustawy o rachunkowości.
20. W wieloletniej prognozie finansowej ujmować wydatki z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń, stosownie do wymogu wynikającego z art. 226 ust.1 pkt 1 ustawy o finansach publicznych.
21. Zapewnić kontrasygnowanie umów powodujących powstanie zobowiązań majątkowych przez Skarbnika Powiatu lub osobę przez niego upoważnioną, stosownie do wymogu wynikającego z art. 48 ust.3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym.

Podając powyższe do wiadomości, zgodnie z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych, proszę Pana Przewodniczącego o przesłanie informacji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych lub przyczynach ich niewykonania w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, do wniosków zawartych w II części wystąpienia pokontrolnego przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do Kolegium Izby.

Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od daty otrzymania wystąpienia pokontrolnego, za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżeń może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Bieg terminu, o którym mowa wyżej ulega zawieszeniu na czas rozpatrzenia zastrzeżenia w odniesieniu do wniosków pokontrolnych objętych zastrzeżeniem.

Do wiadomości:

- 1) Przewodniczący Rady Powiatu Sieradzkiego
- 2) Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Sieradzkiego
- 3) aa.